

CIULEI, EMANOIL

n. 1886, Saschiz, jud. Mureș

d. 05 noiembrie 1970, Oravița, jud. Caraș-Severin

După terminarea cursurilor primare și gimnaziale, urmează cursurile la Institutul Teologic din Sibiu, fiind numit preot în localitățile bănățene Ciuchici și Iam până al Marea Unire. La Sibiu a studiat și științele juridice. Încă din tinerețe s-a încadrat în rândurile mișcării naționale românești din Banat. În calitate de membru marcant al Partidului Național Român s-a implicat în lupta pentru apărarea drepturilor românilor bănățeni. A avut o activitate meritorie în cadrul despărțământului Oravița al Asociației Astra fiind și vicepreședinte al Casinei române din localitate.

Datorită acestei activități pe tărâm național a fost condamnat și întemnițat la finele anului 1916, timp de 4 luni, în închisoarea din Szeged.

În toamna anului 1918, a avut un rol important în organizarea consiliilor și gărzilor naționale românești din împrejurimile Oraviței. Pentru a-și exprima dorința de unitate națională a fost numit ca delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia (împreună cu alți doi locuitori - Nicolae Ghilezan și George Balotă). Nu a participat în 1 decembrie 1918, deoarece autoritățile militare sârbe i-au refuzat eliberarea permisul de călătorie pe calea ferată. A sprijinit instaurarea autorităților și administrației românești în localitate în anul 1919. În perioada interbelică a fost numit prim-pretor la Sasca. În anul 1927 a fost înscris pe tabloul avocaților definitivi în Baroul Caraș, iar la 26 septembrie 1939 va ocupa demnitatea de Decan al acestui barou.